

JEŽ

BROJ 459

BEOGRAD, 17 APRIL 1948

IZLAZI SVAKE SUBOTE

PRIMJERAK 3 DINARA

Pišem ti pismo

Million ljubaznih pisama prijeteće sa žirine stiglo je italijanskim građanima iz Amerike. Jedno od njih, adresovano na nekog gospodina Rokambola, Rim—Jugoslavija, greškom je dospjelo u redakciju „Ježa“, te ga objavljujemo, u nadi da će ga gospodin Rokambolo pročitati. Pismo glasi:

Čikago, 5 aprila 1948

Dragi gospodine, gospodo, gospodice (nepotrebno prečruti)

Sjedoh da Vam napšem da sam hvala Bogu živ i zdrav, koje od Boga i Vama želim. Kako ste? Sta radite? Kako je Vaša žena? Kako djeca? Ako niste ženjeni (udati), a možda ste vjereni, pozdravite Vašu lijepu vjerenicu (lijepog vjerenika) — ona (on) je sjajna gerl (sjajan boj). Ako niste ni ženjeni ni vjereni, onda Šta Vam rade otac i majka? Jesu li zdravi? Pozdravite ih mnogo s moje strane!

U posljednje vrijeme stalno mislim na Vas i vašu divnu zemlju. Vjerujte mi da svaki dan jedem makarone, slušam na radiju napolitanske kanconjete i gledam slike i skulpture vaših velikih majstora koje su za vrijeme rata naši stručnjaci prenijeli iz Italije u naše muzeje.

Mi Amerikanci želimo da naše srdačno prijateljstvo ostane vječito. Stoga je potrebno da, po svome slobodnom izboru, glasate za nas, to jest za Papinu stranku, to jest za de Gasperija. Ako tako postupite, ja i moji prijatelji spremni smo da vas uskoro posjetimo, kao i da Vam po-

klonimo Trst i druge stvari koje i inače nisu naše.

Da se okućažite, šaljemo Vam nešto naših ratnih brodova, koji će oko izbora patrolirati u vašim lukama. Savjetujem Vam iz čista prijateljstva da malo bolje zagledate kalibre topova na njima. Isto tako možete se osloniti i na Vaše (naše) karabinijere, koji će vam se naći pruci na dan izbora i u svemu vam izići u susret.

Čuvajte se da ne podpadnete pod utjecaj Demokratskog fronta, jer ako, protivno vašem slobodnom uvjerenju, glasate za njih, nećemo vam poslati ni jaja u prahu, ni gumu za žvakanje, niti ćemo preuzeti vašu industriju, a vaše radnike

nećemo moći na šaljemo u južnoafričke rudnike. Osim toga, bićete anatemisani od našeg poslovognog prijatelja Svetog Oca Pape. „Kuvaćete se u sopstvenom sosu!“ (Evangelje po Vinstonu fultonskom)

Budite svjesni da „biti il' ne biti — pitanje je sad“, kako rečuće braća Karamazovi.

Saljem Vam slatki atomski pozdrav

Vaš odani
(potpis nečitak)

P. S. Pozdravite sve Vaše drage rođake i simpatične komšije.

(Formular pisma za Italiju br. 4568).

★

PROCVAT KULTURE

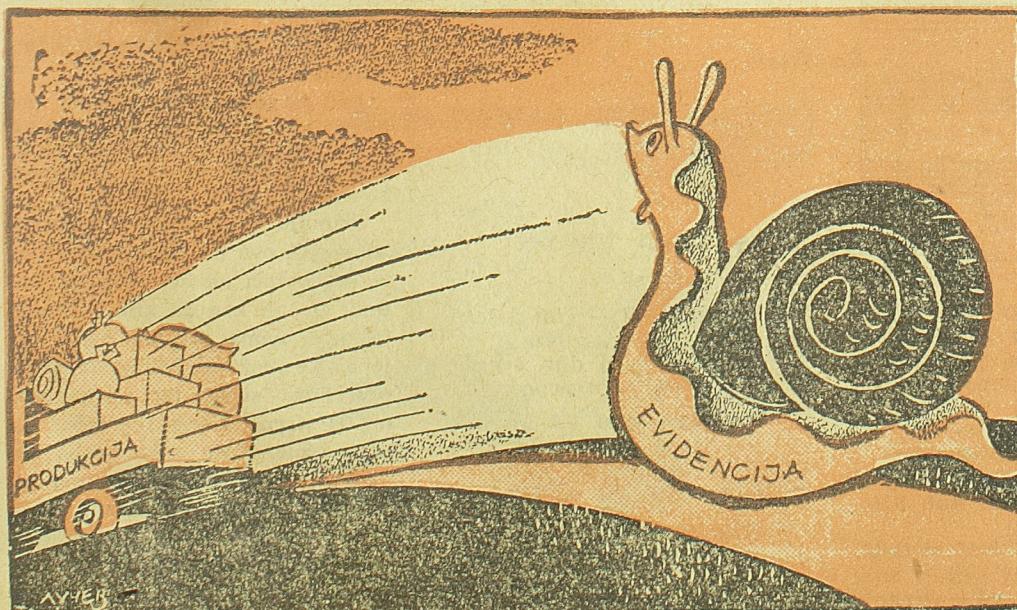
U Aleksandriji, gdje su prije toliko vjekova Vandali uništili čuvenu biblioteku, sada je, zbog demonstracija, policija zatvorila univerzitet. U Atini, koja je takođe bila žrtva vandalizma, zatvoren je medicinski fakultet; a izgleda da je i oсталim fakultetima odzvonilo. Prema saopštenju jedino nadležne američke misije, to je učinjeno zbog nemanja kredita za prosvjetu (pošto su povećani krediti za vojnu intervenciju).

Još se ništa ne javlja o sudbini pariske Sorbone, ali se svakodnevno javlja o zatvaranju francuskih filmskih studija.

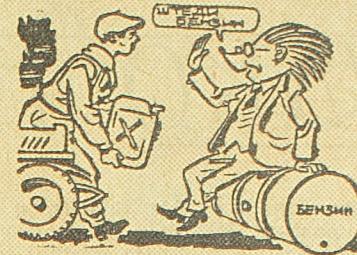
„Srećnim“ zemljama ukazuje se Marshalova pomoć (čitaj: medvjeda usluga) i na kulturnom polju.

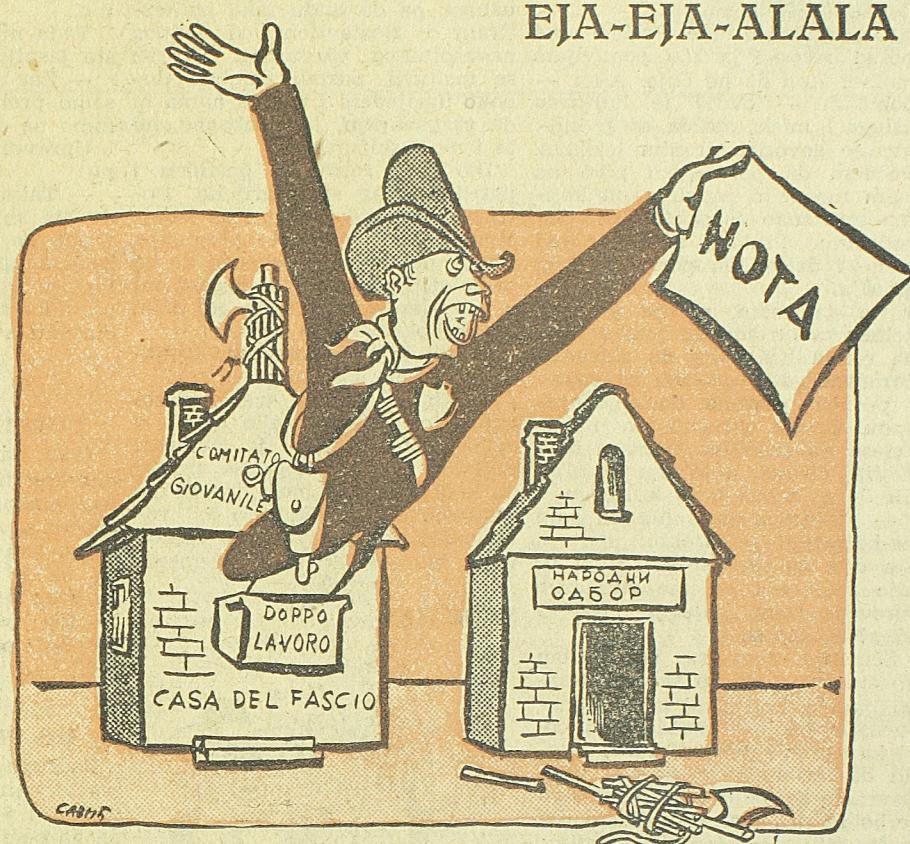
GLAS IZ LJUŠTURE

Puž: Ništa im ne vrijedi što ubrzavaju proizvodnju, dok ne pronađu spravu koja će automatski bilježiti njihove izume i proglašavati novatore i racionalizatore.

EJA-EJA-ALALA!

— Protestujem! Tamo se do gadjaju užasne stvari!

TRŠČANSKA PITA-LICA

Pitali jednog Istrana: Šta misli o protestu vlada SAD i Velike Britanije povodom incidenta na granici Trsta.

— Što bi kola škripala, to volovi riču — odgovori on.

PROBLEM GLASAČA U ITALIJI

Povodom odluke italijanske vlade o vraćanju prava glasa fašistima, krugovi bliski američkoj ambasadi u Rimu, odakle je i potekla ova inicijativa, energično protestuju protiv tvrdjenja da će ova odluka utjecati na ishod izbora u Italiji.

„Pošto se radi isključivo o osuđivanim fašistima — podvlače ovi krugovi — a njih je, kao što je poznato, zaista minimalan broj, očigledno je da se od njih i ne očekuje nešto naročito. Što se tiče ostatih fašista, u koje i polažemo najveće nade, oni pravo glasa nisu ni gubili.“

„JEŽEVE“ POSLOVICE O STEDNJI

U junaka nema otpadaka. Ko mašine čuva, taj se ne ugruva. U stednji je i to bitno: štedi krupno, al' i sitno. Kad se štedi svakidan, premaši se brže plan.

JOS JEDNO UGROŽAVANJE ZAPADNE HEMISFERE

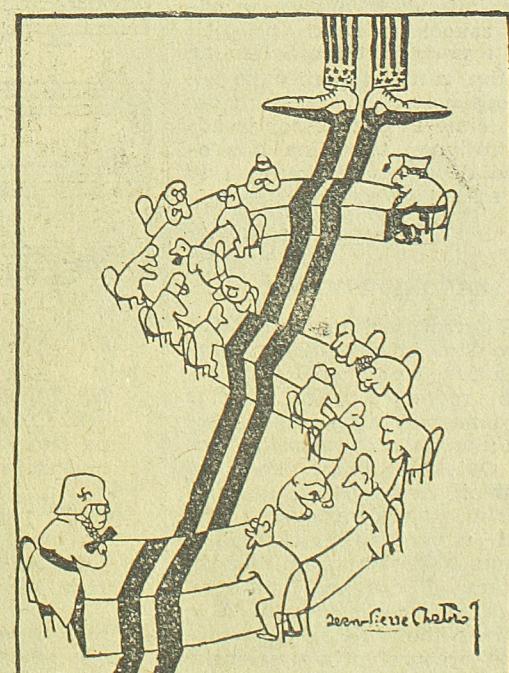
U Vašington je stigao sljedeći telegram iz Jugoslavije:

„Saznajem iz pouzdanih izvora da je u Jadran uplovila ruska krstarica Varjag. Stop iz istih izvora saznam da je prije izvjesnog vremena boravio u Jugoslaviji i sovjetski admiral Nahimov.“

U vašingtonskim krugovima ističe se da kretanje ovih brodova ozbiljno ugrožava zapadnu hemisferu i da je sasvim prirodno što je pojačana američka flota u Sredozemnom Moru.

Neki jugoslovenski krugovi, kao i obično pokušavaju, da izvrnu smisao ove provjerene i pouzdane vijesti Herstovog dopisnika i tobože smijući se tvrde da su u pitanju sovjetski filmovi „Krstarica Varjag“ i „Admiral Nahimov“, od kojih je prvi navodno davan u beogradskom kinu „Jadran“.

U PARIZU

Za čuvenim gvozdenim stolom u Salonu časovnika na Ke d' Orseju: 16 = 18.

(„France nouvelle“, Pariz)

OVAKO JE LAKŠE

Prije neki dan čitam oglas Preduzeća za društvenu ishranu. Reklamiraju svoje „prehranbene objekte“. Vele: „Kulturna usluga...“ i tako dalje. Vala, željan sam kulturu svake vrste, pa da probam i „kulturne usluge“.

Postao sam abonent jednog „objekta“ i prvoga dana sjeo za jedan zaseban sto da sačekam prijatelje koji se tu hrane.

— Alo! Molim jedno pivo! — doviknem kelneru.

On se i ne osvrće. Prolazi opet pored mene i ja mu ponavljam molbu. Kao da ne čuje. A-ha — pomislih — ovdje je kulturna usluga i, misle, možda, da je kulturnije govoriti stranim jezikom. Počnem da poručujem pivo na svim mogućim jezicima na kojima sam znao da skrpim ovu porudžbinu. Prolazi ti on pored mene i dalje kao pored turskog groblja.

Šta ga znam, možda je ovaj kelner za orientalne jezike, a ja na njima baš ništa da sklepam. Drmnen ga u prolazu za rukav i počnem prstima da objašnjavam. On se obrecnu na mene, skresa mi nekoliko fraza u najčistijoj cirilici, a ja mu primjetih da nije baš tako kulturnan.

— Pokazaću ja vama da sam fisi-kulturnan! — dreknu on. — Šta cete za tim stolom, kada tu nije red. — I on me stražarno sproveđe tamo gdje je „red“ i ode. Naljutio se.

Šćućurio sam se na novom mjestu kao pokisao vrabac. Razmišljam o kulturnoj usluzi, prebacujem sebi — možda sam čovjeka nečim i uvrijedio, kad osjetih da mi nešto curi niz vrat. Osrvnem se. To drugi kelner sipa čorbe za naš sto. Izvinjavam mu se što sam nezgodno sjeo i molim:

— Nemojte baš za vrat, goličljiv sam kad mi curi niz kičmu.

MOTORIZOVANI JEZIK

Još prve laste nisu ni doprle do Bačke Palanke, a iz Poljoprivredno-mašinske stanice počeli da odlijeću trudbenici: glavni mašinista, najbolji brigadir, radnici i službenici. A nikakvog strašila nije bilo. Jedino što direktor stanice Marinko Despotov ima dlaku na jeziku, pa se u govoru često spotiče o jače izraze. I zbog te Marinkove dlake na jeziku, za dlaku da se stanica potpuno isprazni.

BRZINA NIJE VRADŽBINA

Uprava za izgradnju zadružnih domova u Svetonikolskom srezu koja je prije tri mjeseca svečano sastavljena i ovjekovjećena na jednom polutabaku, rješila je da umnoži formulare sa natpisom: „Nemamo vremena.“ Jedan primjerak formulara se odmah zakači na svaki prispjeli dopis i vraća na teren. Seljaci su, međutim, zasukali rukave, pa postoji opasnost da će izgraditi domove, čime bi ova najnovija administrativna tvorevina bila ozbiljno dovedena u pitanje, i to prije roka i vremena.

SALONSKI KONJI

Naši stručnjaci za konjarstvo s naročitim interesovanjem pratite eksperimente apatinske Seljačke radne zadruge, koja je ovih dana počela da odgaja specijalnu vrstu tzv. salonskih konja. Ovi blagorodni konji su smješteni, vjerovalno iz naučno-eksperimentalnih razloga, u jednu od najmodernijih zgrada u Apatinu, sa parketiranim sobama, roletnama i drugim konforom. Apatinci, doduše, smatraju da je vrlo teško tamošnje sasvim obične kopitare pretvoriti u salonske konje, ali vjeruju da se parketirane sobe mogu vrlo lako pretvoriti u štale.

Ako tako treba, izvol'te sipajte u krilo, ja će stisnuti noge pa kašikom mogu i iz krila da pokušam.

I on se naljutio — kaže da tjeram šegu sa njim. Eto, kakav sam ja čovjek, — nemam lijepo ophodenje sa ljudima.

Siguran sam da je otisao slobmljena srca i požalio se ostalim kelnerima zbog moje grubosti. Svakako, oni vršioci kulturne usluge, pa da budu tako maltretirani i zlostavljeni od jednog nevaspitanog varvarina! Svi su se rasturili, postali turobni, dušboko uvrijedeni i neće s nama ni da razgovaraju, jer, naravno, mi to ne zaslužujemo.

Bio sam formalno postiđen i potišten zbog svog grijeha. Potraži upravnika, da mi on izdejstvuje kod kelnera praštanje. Dobar neki čovjek, obećao da će se založiti za mene, a uzgred mi u povjerenju reče kako oni nisu baš tako osjetljiva srca.

— Ali ja sam potcijenio njihovu kulturnu uslugu!

— Eh, vi odmah sve povjerovali! To je samo tako pisalo u oglasu. Znate, lakše je štampati reklamu o tome nego se truditi da kod svakog kelnera izgradimo kulturnu uslugu. Kultura je, brate, nešto staro. Stvara se vjekovima, nemamo mi za to vremena.

MENZAŠKI

Gost: Zar se u vašoj menzi nikad ne mijenjaju čaršavi?

Kelner: Ne znam, ja sam ovdje tek otprije dva mjeseca.

НА ЗАПАДУ ВРЕДНОСТИ ПРАВЕ ПО ЈАС СИ ГУРНОСТИ ПА ЧИМ ЈАЧЕ ЧВОР ПРИТЕГНУ
МУШТЕРИЈЕ ЗА БРАТ СТЕГНУ REFREN
Da Capo

EXPORT — IMPORT

Na Zapadu vrijedni gosti prave „pojas sigurnosti“; pa čim jače čvor pritegnu — mušterije za vrat stegnu.

Stigle pertle — nek ih grako fabrike zatarabi, slobodno neka bira kako sebe da ušnira.

Kad u prahu dodu jaja ode mnogo uređaja: inkubator, USA-sprava, svoj posao otaljava.

— A zašto mora da se sjedi u špalirima?

— Pa i to što je lakše. Uštedi se svakom kelneru za vrijeme ručka po nekoliko stotina korčaja.

— A da li i sipaju zavratak čorbu zbog toga što je lakše?

— Naravno, olakšanje je u principu: ne vezivati tanjirske snage. A vaša je greška što ste poturili vrat umjesto usta direktno.

Tada mi je postalo mnogo što je jasnije. Upit na kraju:

— Zar nije lakše da vi primatamo preplate, a mi da se hranimo na drugom mjestu?

Upravnik me potapša po ramenu:

— Tako je, dragi druže! Vidim da ste shvatili svu težinu našeg posla. To bi bilo idealno rješenje za sve uprave menza, ali, nažalost, ne vlada još kod naših preplatnika svijest o tome da treba olakšati svome bližnjem.

V. K.

LIJEPLJENO — KOVANO

Iako narod Sreza ljubičko-trnavskog traži i kupuje samo lijepljene pirotске gumene opanke, ali je time zakovao i prodaju ovog artikla, jer ga niko neće. Eto, pored onog „striženo-košeno“ postoji sada, promjene radi, i „lijepljeno-kovano“.

KO PRIJE KONOPLJI...

Zadruga u selu Ševaricama, u Mačvi, mirno je čekala zvaničan izvještaj svog Zadržnog saveza pa da počne s otkupom konopljinog sjemena po vezanim cijenama. K'o vele, ko čeka — dočeka. Međutim, špekulant su i bez toga izvještaja otkupili što je bilo sjemena, da bi ga sami prodali po vezanim cijenama i tako na jevtin način došli do industrijske robe. Iz ovoga bi i dotična Zadruga, a i neke druge čekalice, mogli izvući zaključak: ko čeka, često ne dočeka.

EFIKASNI TIM

Igrači zagrebačkog „Dinama“ potrošili su za dva dana u hotelu „Mažestik“ 23.000 dinara.

— ...a ko bude trošio manje od 1.000 dinara dnevno, bice strogo kažnjen!

★

ISTOVARUJTE STOVARISTA

Ne mora svako stovarište da je stovarište bilo u posebnoj prokišnjava. Ne mora čak ni misliti da ima. Da bi stovarište opravdalo svoje časno ime, važno je da bude do vrha napunjeno robom i obezbijedeno katanima i čuvanjima.

Postojalo je tako u Beogradu jedno malecno stovarište od desetina hiljada kilograma krompira. Postojalo je, i niko nije znao za njega osim vlasnika — to je bila neka menza — sve dok jednog dana nije počeo narod u toj zgradi da se mršti i stavljaju maramicu na nos. Nade se na licu mjesata i komisija. Ona je mogla samo da utvrdi činjenično stanje: krompir svinjama, a menzi manjak. Eto dokaza: čim roba krene napole, nastane čista šteta. Ali do toga ne bi došlo da

zgradi, nepristupačnoj tuđim nosilima. Svinje ne bi skrnivile ljudsku hranu, nego bi sav krompir jednostavno promijenio agregatno stanje i iz čvrstog otišao u plinovito.

Ima, međutim, stovarišta gdje roba, i pored svih okolnosti, ne može se pretvoriti u plinove. Takav je slučaj sa gvožđarjom, staklarijom, pa i tekstilarijom. I baš zato, oni koji njima rukuju ne moraju da brinu s te tačke gledišta.

Ali oni vode druge brigade. Okomio se svijet na njihova stovarišta, lijepe i uredne, puna kaučuvenice. A da se odvojiš od svoje robe, to je kao da se rastajes od svojih milih i dragih.

— Isporučite, — veli nadležna direkcija — toliko stotina hiljada kilograma te i te robe, tome i tom sreskom zadružnom savezu.

I ne samo jedno, nego deset, dvadeset naloga slične sadržine. Prosto da čovjek zaplače. Pa šta će onda da ostane? Postoje svega dva stovarišta, a pošto fabrika radi punom parom, sada se zida treće. I zato cvile:

— Pričekajte da sazidamo i napunimo bar deset, pa ćemo vam jedno uvijek stavljati na raspoređenje. Moramo imati na stovarištu i dovoljan broj stovarišta.

Ali oni ne razumiju, nego udaraju u telegrame:

— „Ispunite odmah našu porudžbinu od tog i tog prošlog mjeseca, hitno.“

Poslije trećeg teleograma jasno je da tu nema šale, i zato se mora udariti u drugu žicu:

— Jaoj, kuku, pomagaj, nema vagona!

Sad se piše akt za vagone, poslije će se pisati akt za kamione. I, najzad, kada pritjeraju cara da duvara ispraća se roba. Takoreći, sa suzama žalosnicama.

Primaju je sa suzama radosnicama, ali ove ne traju dugo. Sjeća se navlači na lice: roba je doduše tu, ali kao da nije — nema fakture, nema računa, nema cijena. Ne može se čekati da se ta procedura svrši, jer pisma lete na tri strane, a ležarina teče, vagoni stoje. Zato roba treba da napisa drugo stovarište. Ona je, znači, promjene radi, malo putovala i stigla u nove prostorije.

Međutim, narod nikako ne shvata ovu stovarišnu politiku i podiže svoj glas:

— Istovarujte stovarišta!

I želite, finu robu, spremili su za diobu, uvoznici baš ne kriju da nasuvo samo briju.

Kisela su mnoga lica — i od guma-žvakalica: ljepljive su, zato strepe jer su baze za njih ljepljive.

Il dolijeće, kao strijela, štos češljjeva raznih fela; brzo leti, a gdje stigne — tu se kosa uvise dignie.

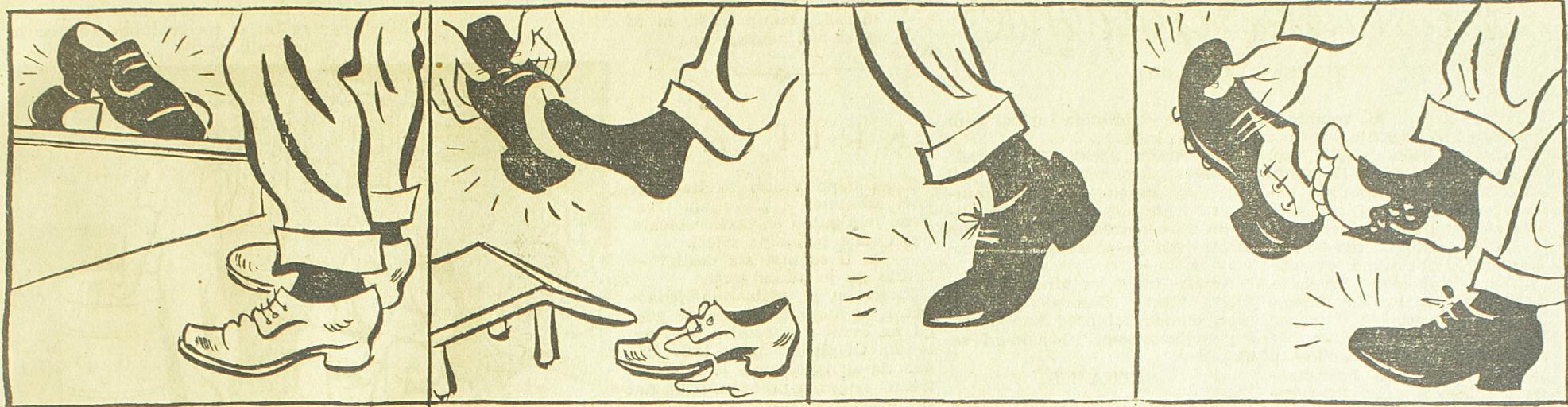
Duvan riješi — čim došeta problem suvereniteta: on se sada u dim sveo a sloboda — u pepeo.

Na lageru gost još ima čor-fiške s atomima, al' im sada slike blijeđe to ne može da se jede.

Prije se čulo, nešto tiše:
— Ne treba nam „pomoći“ više!

A sada se digla vika:
— Izvezimo uvoznika!

K R O Z N A Š U Z E M L J U

Stara cipela —

Nova čarapa

Nova cipela —

stara čarapa

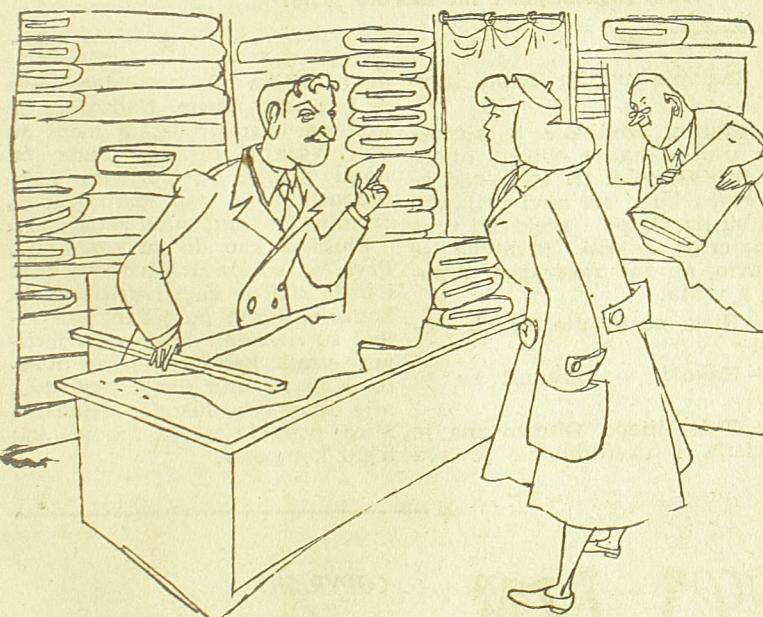
MALI ĐOKICA PIŠE „JEŽU“

POTOPI TE! INDUSTRIJA

SASTO se kod dede veliki stranstvo a oni kažu kamo lepe esnafski konzilijum pa se u sreće a po čemu misliš a čika nevezanom razgovoru siti na miša kaže pa vi već tri godine ogovarali vezanih cena a onda bacate cifte a tamo se baš taki naišo čika miša po kominskoi li traže a deda kaže more mišo neni i oni jedva dočekaše da za moj da teraš vicovi nego ti kamenku kavgu s frontovcima pa ži nama šta učiniste od nas, bre osuše žalopojke i pretskazanja a ima svega i bilo bi blagostanje čika sima kaže jesi bio na pijacu s med i mleko.

da vidiš kako se jaje vezalo za Utom naiđe baba pa kaže kako sedam dinara a čuo sam d izvo je njoj nagore zbog leba jer imajte jaja u inostranstvo a deda slabe zube a ostalo kolaj rabota kaže jes jaja al sa sve kokoške a a deda kaže fala bogu da i ti mačića đura kaže baška onu rogatu tora nešto uvidiš i kažeš jednu živinu i one što se ritaju a čika pametnu a baba se trže ju naučiša čuto pa kaže a zar se vi ne pako sigurno sam nešto rđavo bojite da budete izvezeni u ino- rekla kad mi paja odobrava a

★

J E K S I K M J E R A

— Zašto ste mi juče dali 15 centimetara štofa manje?
— Pa takav je kvalitet — skupi se pri mjerenu!

— Vidite kako je prljav sto. Stavite bar neki papir.
— Nema više — sve smo upotrebili za parole.

čika miša kaže je li pajo kad se jedan domaćin ne oseća dobro u stračari pa zida veliku kuću da l onda lumpuje i peče jaganjce il i prodaje da bi došo do novaca i stisne se da bi se okućio, jeste brate ne pojedemo sve što imamo neg izvozimo iz vozi mo al vam je valjda poznato da isto tako uvozimo u vozi mo i to maštine što još ne niču kod nas a deda paja kaže more mi smo nacija što je naučila da pojede i popije a maštine se ne jedu, e da su puštili da se krka sve bi nas ispri-dobjiali.

A čika miša kaže nama i nije cilj da vašu gurmansku naciju u penziji pridobijamo s čulbastijama već da budu srećne i ove i buduće generacije a deda kaže baš mene briga za neke generacije, posle nas može da bude i potop a čika miša kaže e a za vreme nas i posle nas ima da budu varoši s parkovima i svetlim stanovima, autostrate, železnice, hidrocentralne, kanali, fabrike, maštine a čica đura kaže dobro a šta dotle da radimo a čika miša kaže a dotle ćemo ako ustreba i kajš malo da pritegnemo, jakako, vi ga još niste pomakli ni za jednu rupicu a bogami ko ne radi treballo bi da ga jače pritegne a onaj šemsa iz trepće i husejin iz bora i milioni drugih što su zapeli da i mi uživamo u onome što spremamo potomku ti će imati čime da naknade petrošene kalorije, ne berite brigu ma da priznajem božo nije lak ni tvoj posao d obideš sve bifeje al šta ćeš to se danas ne ceni a baba kaže izvini mišo što i ja odo u reakciju, vala pristala bi da gulim i proju samo nek se bolje rane oni što prave pruge i fabrike.

A deda grmnu kaku proju, ja imam pravo u ove godine da jedem beli leba i treba da ga imam jer kod nas raste i belo brašno, i eto nek vidi beli svet šta se radi kad dođe ovaj režim a čika miša kaže ima šta i da vidi taj beli svet i ako ne gutamo beli leb al u srušenoj zemlji i bez strani zajmova i intabulacija narod bolje živi neg oni što su manje stradali u ratu al stradaju u miru od svoji političara i tudi planova pa još možemo mi njima d izvozimo i na budućnost da mislimo a to je tek počela prva petoletka a šta će biti u drugoj al šta vam mogu kad vas blagostanje još više vreda a ja provirim kroz vrata pa kažem bravo čika mišo fino im si natrljo nos.

RIBLJI KONGRES

U pribrežnim vodama našeg Jadrana održan je riblji kongres, kome je nezvanično prisustvovao i jež, koji je za ovu priliku napravio umjetne škrge i pravio se, tj. čutao kao riba.

Za vrijeme radnog dijela kongresa ribe-referenti konstatovali su da u toku ovoga ljeta ne prijeti ribljem svijetu velika opasnost od ribarskih zadrug, barene od onih riboljubivih. Kao jedan od najlepših primjera naveđena je riboljubiva ribarska zadruga na Lastovu, koja već tri mjeseca ne preuzima dodjeljeni motor za vuču mreža plivarica. Zadruga u Vinišćima kod Trogira

ra ne nabavlja materijal za nove mreže, a u starima ribe se igraju žmurke. A i neki narodni odbori idu na ruku (ili na peraja) ribama, jer slabo dodjeljuju konac ribožderskim zadrugama (onima koje love ribe).

U nastavku kongresa jedna punačka lokarda koja je proglašila za riboljubiv — gest ribarskog referenta Viškog sreza, koji je otišao na fiskulturni tečaj. Na to je jedna vižljasta skuša duhovito primjetila da će sigurno i sve ribare sa Visa poslati da čuvaju stada, a da će po sektoru ribolova vjerovatno zadužiti pastire.

LUMPERAJ

U fabrici konzervi „Vojvodina“ razbijeno je prilikom pretakanja paradajza 5.000 flaša.

— Sa ovom petiljadicom ispunicećemo normu prije raka.

DRUG MNO NE PLAĆA ORANJE

U Čonoplji je postignut rekord birokratske rasjajnosti, o čemu svjedoči jedan dokument koji glasi:

„Mjesni Narodni Odbor Čonoplja Broj. 111 / 1948. god.

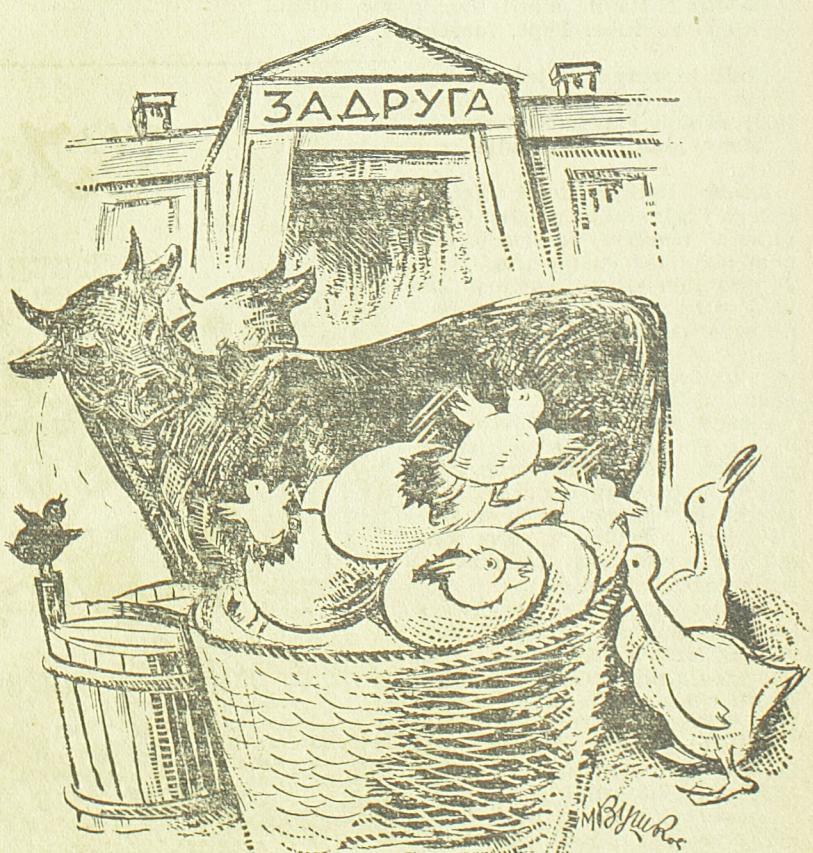
Poziv

Za druga Mjesni Nar. Odbor ulica Titova br. 19. da dođeš u M.N.O. na dan 12. marta u 8. sati za oranje da platiš koje su ti traktori orali 4 k.j. 350 hv. imadeš da platiš 1675 dinara, ako nedodeš bitićeš kažnjeni jerbo je već godina dana kako su ti traktori orali. — Čonoplja, 9 marta 1948 godine.“

Bilo bi zanimljivo znati da li je „drug Mjesni narodni odbor došao u M.N.O. — da posjeti službenika koji je uputio poziv?

BIROKRATSKI INKUBATOR

U nekim zadrugama seljački proizvodi bespomoćno čekaju da budu ekspedovani.

— Mi se isplismo, a vi kažete znate!

KRVOLOK DOLFIKA

Holivudska ljubavnik

FILMSKI SCENARIO

U zapadnim zemljama ne samo hartija, nego i filmska traka, sirota, trpi sve. Tako se u Holivudu snima film „Hitlerova posljedna ljubav“. Da bi smo koliko-toliko pomogli njihovim scenografima koji se baku u ljubavnim avanturama najvećeg krvoloka, predlažemo im da usvoje sljedeći scenario:

(Radnja se dešava u Berlinu, u podzemnom skloništu Rajhskancelarije, mjeseca maja, ljeta godišnjeg (i siječnjeg) 1945. U glavnim ulogama: Adolf Hitler, bivši kaplar i bivši firer, Eva Braun, njegova bivša sekretarica, kučka Branhilda, duh kapetana Rema, Gebels, SS-general, pop i crkvenjak. U epilogu učestvuje krasnoarmejac Sidorov, koji je ustvari, iako se ne pojavljuje na sceni, odigrao glavnu ulogu).

SCENA I

Hitler (kleći, lijevu ruku drži na srcu, a desnu je nježno podigao kao da drži nož): Oh, majne glijete Eva! Učini me najsrcećijim čovjekom na svijetu!

Eva Braun (zabacila oči na potiljak, uzdiše): Ah, majn hercljer Dolfi, ja sam izgubljena od sreće! (Briše suze; za sebe): Oh, biću firerka!

Adolf: Zig haj! Zig haj! (Sjeća se Nibelunga i uzvikuje): Branhilda, oh, du šenste! (Gro plan: na snimku samo kaplarski brčići uz prilično uvele Evine obaze).

Kučka Branhilda (uletjela je na pogrešno shvaćen uživ „Branhilda“. Jedan sekund posmatra scenu režeći, a onda se spremi da skoči na Evu. Kučka je bila na velikojemaljkoj praksi u Mauthauzenu, što naravno ne smiju da znaju gledaoci): Vau, vau, vau!

Adolf: Branhilda, kučko pogaña, marš! (Kučka strugne).

Eva (naglo skida oči sa potiljka, otvara ih, bijesno): Ko je kučka?! Životinjo kaplarska! (Plače)

Adolf: Ko je životinja?! Ko kaplar?! (Vadi revolver i poteže na Evu)

SCENA II

(Ulace pastor i crkvenjak sa biblijom i kadionicom. Iza njih Gebels i SS-general).

Gebels: Hajl Hitler! Vodo moj, Proviđenje je htjelo da vi i vaša... (zagrcne se i briše suze manjom).

Adolf i Eva (uglas): Od svadbe nema ništa! Rekla mi je da sam životinja! Rekao mi je da sam kučka!

Gebels: Ništa ne mari! Uzmite se lijepo za ruke. Pope, forverc, los!

(Počinje obred. Svjedoci stržarno prate zaljubljene. Pojavljuje se duh kapetana Rema).

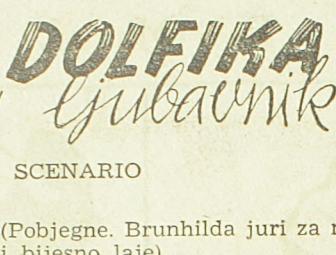
Remov duh: Nazdravlje vam bilo!

Adolf: Pazi ga Rem! (Sjeti se nečega i zakrešti): Upomoć! (Hvata se za revolver) Ja sam te jednom ubio, sad će po drugi put!.. Ja sam ubio milione i milione ljudi, i to živih, a da poštem jednu utvaru!.. (Ono za ubijanje miliona ljudi može se brisati, pošto nije u direktnoj vezi sa ljubavnom sadržinom).

Remov duh: Ne pali više tvoj metak. Posao me gazda-Belzebub po tvoju dušu. Imaš rezervisano mjesto u parteru, u prvom redu kazana sa smolom... (Pop se žurno krsti, Adolf puca, Eva jeca, crkvenjak mlatara kadionicom! samo je Gebels miran).

Gebels: Ja će ga natjerati u bjekstvo. Slušajte... (dosadno svecano): Nenadmašni firer moj, Proviđenje nije moglo učiniti bolji izbor nego kada je veliku sudbinu Velikojemaljkoj Rajha povjerovalo tvom velikom umu i veličanstvenom geniju... Viktorija! Viktorija!

Remov duh (sluša neko vrijeme, onda naglo poblijedi): Upomoć! Ne mogu više, Jozefe, da te slušam. Spasavaj se ko može!

javu Sidorova jer nismo mogli da nademo neki holivudski hepi-end, ali u Americi, zemlji čuda, ni to neće biti nemogućno.

NEMA VIŠE VOZIKANJA

Savezna vlada donijela je na redbu o racionalnom korišćenju teretnih vozila.

KRITIKA

Toga dana vratio se Radivoje kući namršten i zlovoljan. Omljeno jelo gutao je, preko običaja, bez ijedne pohvalne riječi.

— Da ti se nije šta desilo? — brižno ga je pitala žena.

Radivoje je uzdahnuo jedan put, i još dvaput, počešao se gdje ga ne svrbi i nervozno pogladio bradu. Očigledno da je jedva čekao da se izjada, ali je bila potreona izvjesna procedura: da mu se brižno supružansko pitanje postavi bar nekoliko puta. Naravno je takva.

— Uvijek si bio ispravan — gledaš svoja posla i čutiš. Šta ti je moglo pasirati?

Domaćinu je bilo taman koliko treba moljakanja, i uzdahnuo je duboko i konačno. Opipao se po jabučici i prozborio:

— Izlan' sam se!

— A što, bolan?

— Eh, što! Bila u preduzeću radna konferencija, a došo neki iz Mjesnog sindikalnog vijeća, pa traži da iznesemo šta ne valja, da se ne ustručavamo.

— I ti...

— Uh, crni Radivoje, šta ti je to trebalo! — dočeka ojadena Radivojevica. — Gospa-Mica kaže da je jedan tako kritikovao...

— Ti već s tom gospa-Micom! Onaj njen je kritikovao što je narod došao na vlast, i povrh toga, prodavo zlato. A ja nisam rek'o neistinu, ali sam, brate, pretjerao. Rek'o sam da se neki odnose kao neprijatelji i saboteri, i ko zna šta sam još izgovorio! Pa sam napao nadzornika što je otpustio onog radnika.. Delegat Mjesnog vijeća zabilježio mi ime, a čuo sam da se o meni raspitivao i kod personalca...

— Joj, uvijek ti da ispravljaš krivu Drinu! Miješaš se u ono što te se ne tiče. Neka radi kako ko zna, briga tebe! Imaći ti porodicu...

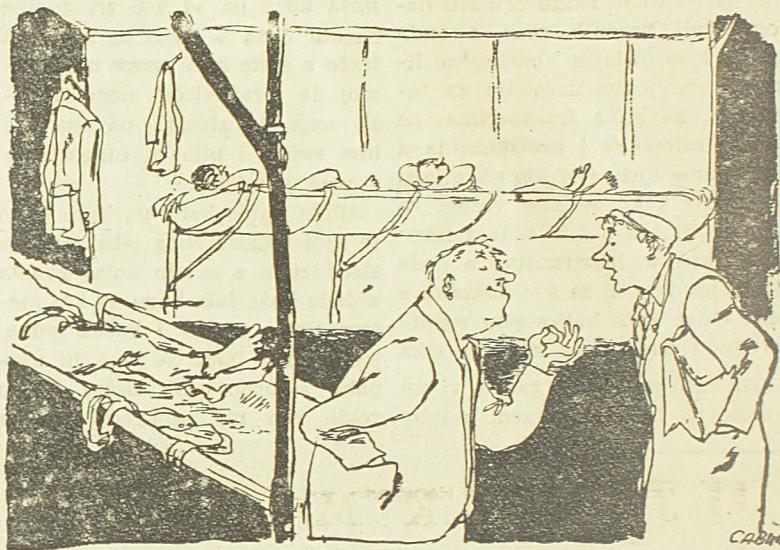
Uskoro je bila obaviještena i komšinica Mica, pa je brže-bolje obećala „crnom Radivoju“ da će biti otpušten. Zna ona kako su se neki proveli zbog manjih sitnica... Ne smije to danas! Rentijer sa sprata, ratni dobitnik, stručno je predvidio da će Radivoje morati to da „oduva“, pa je priložio neke tvrde biskvite — da mu se nađe. Otmena gospoja sa trećeg sprata, koja ranije nije htjela ni da im se javi, posjetila je ucvijeljenu komšinicu i, onako uzgred, donijela parče slanine. Jer — ne vole ovi kritiku! Komšika Mica priložila je teglu komposta, a uz ponude je stigao i prijateljski prijedlog: kako bi bilo da

— Ljepo sam govorio da što prije završimo naše privatne poslove, a ti okljevaš...

JASLE ZA ODRASLE

Na poljoprivrednom dobru „Bele“ neki radnici spavaju u šupama i jaslima.

— Eto, pogledajte, i mi imamo jasle!

UŽIVACIJA

— E, ovdje je bolje nego u mome brlogu!

se Radivoje negdje malo izgubiti...

Međutim, Radivoje je sjutra dan ujutru, kao i obično, otišao na dužnost. A u tri sata, kad se on vraća kući, svi novi prijatelji bili su na okupu i očekivali crne i najcrnje vijesti. Radivoje se pojavio, ali sav razdragan, i počeo s vrata:

— Ništa ne brinite, sve je dobro!

— Kako?! — zgrani su se oni.

— Tako lijepo. Obrazovana je komisija i utvrdila da je sva

moja kritika bila opravdana. Sve će biti ispravljeno. Nadzornik je uzet na odgovornost, a meni su dati važnije mjesto. Sada ću imati prilike da ispravim neke propuste koje sam kritikovao...

Izvinite što sam malo zburjen... Slušaoci kao da su zanijemili. Prva se snašla Radivojeva žena i priletjela da zagrlji kritičara. A komšije, jedan po jedan, bez riječi su nestajali kroz poluotvorena vrata, kao sjenke, kao utvrdi. Kad su njih dvoje pogledali, nije bilo više nikoga. Komšika Mica ponijela je sa sobom onu teglu komposta.

Vjerovali li ne

COPYRIGHT
by "JEL"

TRUPMAN-MARSHAUZENOV „BEDEKER“ ZA ZAPADNI BLOK

PRAKTIČNE su to knjižice, ti bedekeri. Bez njih ne možeš ni zamsiti modernog turista. Da bi uživao u ljestvama i znamenitostima kakve zemlje, neophodno mu je da pročita u bedekeru: da li je ta ljestva zaista ljestva, a ta znamenitost zbilja znamenitost. Poznato je kakve se neprijatnosti mogu desiti prekoceanskom turistu bez tih priručnika.

Tako je neki Amerikanac, čini mi se, prestolonaslednik čvaraka (rođeni sin Kralja Čvaraka i sinovac Kralja Kobasicu) došao pred zgradu parlamenta u Parizu i savršeno mirno, ne trepuvši okom, upitao svog pratioca:

— Ne razumijem, zašto se ova kuća naziva „Komedij Franze“, kad spolja nije ni najmanje smiješna?

Priča se također za jednog konkurentskog princa da je u Londonu tražio taksišofera da ga odveze do zgrade Rajhskancelarije. Ovaj ga je najprije provozao do zgrade američkog konzulata, a poslije mu preporučio da zatraži povratnu vizu za Ameriku.

Da bi se slični nesporazumi izbjegli, Trupman-Marshaузenova turistička agencija pripremila je za svoje poštovane klijente i klijentkinje perfektni turistički priručnik u kome se objašnjavaju sve ljestve Zapadnog bloka.

„Situacija u Zapadnom bloku — kaže se na početku bedekera — takva je da se pitanje stanova za naše poštovane klijente i klijentkinje uopšte ne postavlja. Ukoliko vam se u roku od pet minuta ne nabavi odgovarajući stan, telefonirajte bilo kom zonenlajteru i sve će biti O. K.“ Uz ovo uputstvo dati su i telefonski brojevi Dauning-strita, Ke d' Orseja, itd.

Nekada je bio običaj da strani turisti obidu grob neznanog junaka. Bedeker navodi da je u Zapadnom bloku taj običaj pomalo suvišan. Prvo, stoga što ti grobovi još nisu standardizovani, a drugo, što Bizonija, na primjer, još nema grob svog neznanog junaka (nije još pre-

cizno utvrđeno gdje je Hitler sahranjen). „Uostalom, ako ste u nekoj Američkoj banci podigli turističke čekove, vi ste tom prilikom i vidjeli neznanog junaka Zapadnog bloka.“

Kada je završen i taj sentimentalni dio turističkog putovanja, radoznali turista, pošto je crnu kravatu zamjenio pigravom, počinje da žudi za umjetničkim zadovoljstvima. Bedeker mu daje dragocjene savjete:

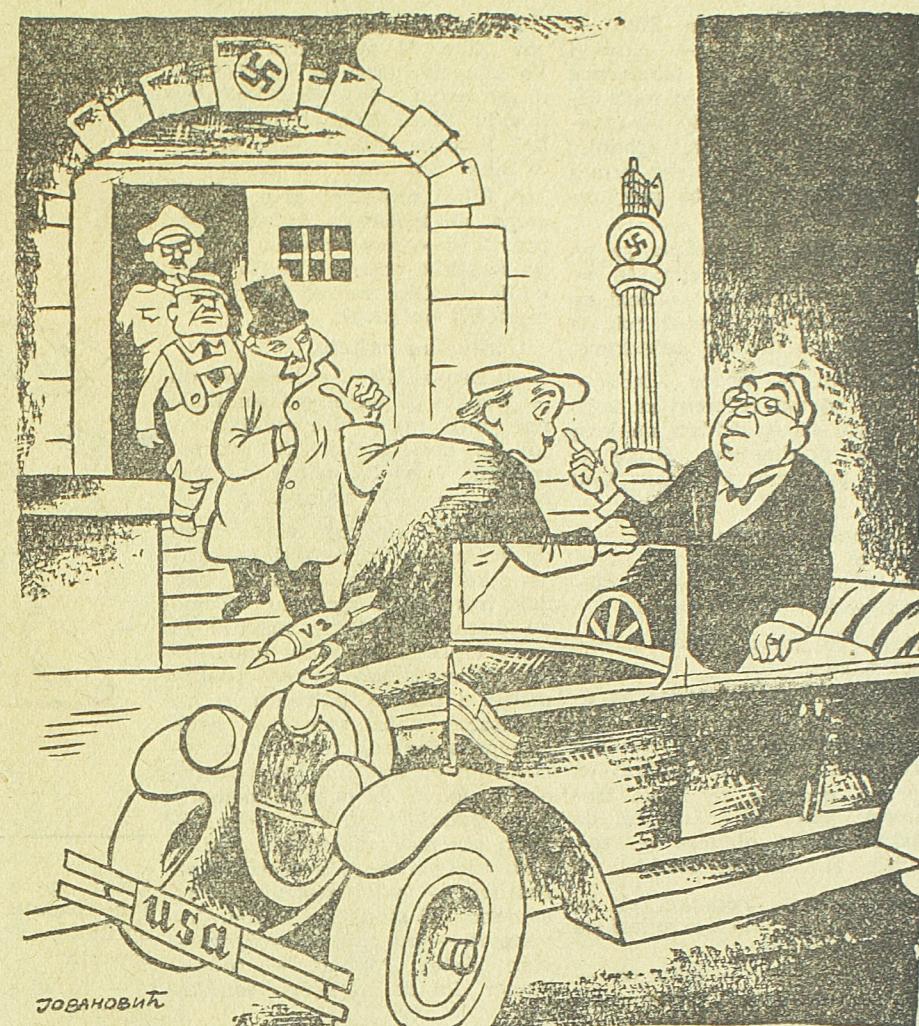
„Zapadni blok uviјek je bio nastrojen umjetnički, pun ukusa i smisla za ljestvu. Ako uporedimo naše originale Leonarda (slikara), Tintoreta (i taj je bio slikar), s kopijama koje se nalaze po muzejima Zapadnog bloka, jedva će se uočiti kakva razlika. Dimenzije iste, crtež isti, — jedino je platno nešto lošijeg kvaliteta, a ramovi su od čamovine, dok su kod nas od parene bukovine. Nešto se, kao što vidite, izmjenilo: ranije smo kopije imali mi, a originale oni!“

Zapadni blok obiluje i drugim umjetničkim manifestacijama. Ako neko od poštovanih klijenata ili klijentkinja želi da doživi najplemenitija umjetnička zadovoljstva, neka svrati u koji bilo bar. Viski i džiterbog nisu zabranjeni. Smoking i dolari obavezni.

Službeni dio bedekera obiluje telefonskim brojevima, adresama ministara, finansijera, berzijanaca, industrijalaca, zatim zvaničnim i nezvaničnim kursevima, podacima o visini napojnice — već prema rangu urođenika — i o načinu na koji te napojnice valja davaći.

Na kraju bedeker preporučuje spisak „uspomena“ koje Amerikanac treba da ponese prije nego što se vrati kući. Za uspomenu i dugo sjećanje na Zapadni blok možete ponijeti kakvu fabričicu, neki patent, portefej akcija i sl. Zahtijevajte da se na njih obavezno stavi: „Souvenir de France“, „Zur Erinnerung aus Bizonien“ i sl., jer će vam inače rijetko ko vjerovati da ste u turističkoj posjeti.“

PRIZNANJE KRUPU

— Pustite iz zatvora Krupa i deset nacističkih vođa?

— Pa za početak dosta je. A ako mu ustreba još saradnika lako ćemo.

Od nemila do nedraga

U VELIKOJ garaži u Beogradu mučili su se mehaničari po čitav sat da pronađu red paljenja motora. Pa kad je mehaničar Živojin Popov donio aparat pomoću koga se taj posao sveo na nekoliko minuta, svi su odahнуli: i motori, i mehaničari, i uprava i podružnica.

Poslije svečane konferencije otkucano je na pisaćoj mašini:

„Mjesnom odboru željezničara, Beograd. — U prilogu dostavljamo jedan aparat. Aparat je od velikog značaja za našu automobilsku industriju... nije komplikovan... nije skup... pravi se od domaćeg materijala kojega imamo dovoljno... Preduzeto da se Živojin Popov proglaši za novatora.“

Neko iz podružnice odnio je aparat na četvrti sprat Mjesnog odbora. Tamo su ga zagledali, prevrtali, pipali... Kad su digli ruke, aparat se, valjda, pod utjecajem zemljine teže, spustio jedan sprat niže — u Centralnu upravu Saveza željezničara. I tamo su ga zagledali i opipali, a onda se obratili nekom Jovi:

— Slušaj, druže Jovo! Pa mi nismo za to stručnjaci, a pošto nismo stručnjaci — nismo ni nadležni. Odnesi aparat u Industriju precizne mehanike... tamo su svi ekspertri...

— Ama, jesu, — odgovorio im je Jovo — ali su ga oni još prije godinu dana ispitivali... Možda sad nisu nadležni...

— U redu! Nosi ga u Ministarstvo saobraćaja!

Tamo se doznao da ima nekoliko direkcija nadležnih i nenadležnih za njegovu sudbinu. Na drugom spratu, u Direkciji za radionice, skupili se oko njega sve sami majstori za motore. Sad su ga pustili da progovori. Brektao je, galamio i pričao kako ga njegov prijatelj Popov očekuje s nestreljenjem.

— Stvarno, sjajan si! — rekli su inženjeri aparatu. — Ama, šta ćemo, kad nismo nadležni... Nego, možda bi bio nadležan... ah, da... sjetili smo se: Odjeljene radionice za opravku motorno-drumskih vozila pri Lokalnom saobraćaju! Ili čekaj... možda...

JEŽEVİ PROIZVODNI TELEGRAMI

Fabrikama kojim bilo, ma gdje u zemlji:

— U najkraćem roku počnite proizvodnju žiletka za brijanje. Prodaja obezbijedena. Sapuni za brijanje svuda se dijele, a broj neobrijanih mušterija naglo se povećava.

— Kad niste dosada, ne treba ni da počinjete proizvodnju podvezica. Dolazi ljeto, većina ljudi neće nositi čarape, pa će čak zaboravi-

ti kako su namicali čarape u zimskoj sezoni podvezica — bez podvezica.

„Jež“ s. r.

NE LIPŠI, MAGARČE

Jedna drobilica kame na blizini Titovog Velesa navršila je ovih dana godišnjicu neprekidnog odmaranja. Za sve to vrijeme su se službenici Žegrapsa o njoj svojski starali, upisujući je revnosno u sva-

ki novosaćinjeni spisak. Vjeruje se ipak da će jednog dana drobilica da siđe sa spiska i da počne da drobi kamen, ukoliko je došlo zdrobi Zub vremena.

KAKO DJECA RASTU

Mnogi roditelji u Skoplju su sa iznenadenjem konstatovali da su im djece za ciglo jedan dan pretrpila nekoliko godina. Ovo naglo rastenje djece naročito je uočeno u prvom rejonu, gdje je veći broj mališana, snabdjevenih propisnim krštenicama, umjesto D-1 dobio D-2 karte. Ubroz se razjasnilo šta je posrijedi: jednih karata ima na lageru, a drugih nema. Djeca su riješila da se prema tome i ravnaju i preduzela su mjeru da krenu iz kolijevki direktno u školu.

PROLJEĆE

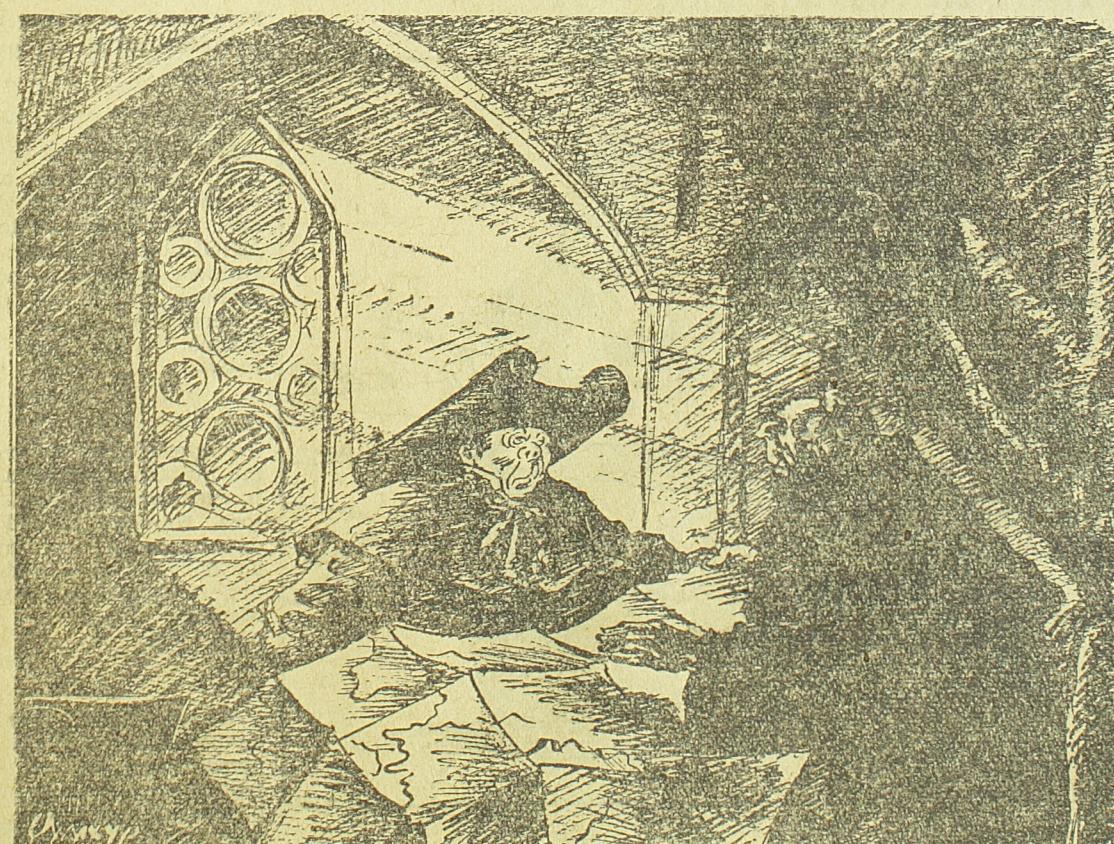
Cvjeta dunja i bagrem, zborom, draga, ja idem, brigadir sam u brigadi što Beograd gradi — šalaj

Industrska lutrija

GLAVNI ZGODITAK PAO JE NA RUMU

Sreski savez zemljoradničkih zadruga u Rumi, sa svojih 37 zadruga, na posljednjem vučenju industrijske robe dobio je glavni zgoditak. Državno preduzeće „Gvoždar“ iz Novog Sada poslalo mu je jednu jedinu bravu za produžu po vezanim cijenama.

VATIKANSKA STRATEGIJA

— Dodajte mi za svaki slučaj geografsku kartu, da vidim gdje je Avinjon.

— Ama, kakav Avinjon! Bolje bi bilo da nam pošalju — avion.

DAVJ ŽIKU!

HITNO JE, druže Žiko! — kaže direktor. — Znaš i sam da bez tog tabelarnog pregleda ne možemo ni maći. Istina, to je stvar Evidentičarsko-statističkog otsjeka, ali zgodnije bi bilo da ti cijelu stvar uzmeš na sebe. Nemam, brate, povjerenja u birokrat!

Žika prima i obrušava se na tabele. Nema kod njega: te ne može, te objektivni razlozi ne dozvoljavaju, te kratak rok, te zadužen i po drugim sektorima.

— Molim te, druže Žiko, — došao k njemu referent za kožu — pomozi mi da izidem na kraj ovim predmetom. Hitna je stvar, a upravnik mi kaže: „Vidi ti to sa Žikom.“

U današnjoj oskudici kadrova — zlo bi bilo da nam nije Žike. A on ti se svuda snađe: promičan, potkovani, vatra živa.

Stavio on „kožu“ na tabele, kad zvonio telefon.

— Druže Žiko, — javlja se upravnik — zaboravili ti reći, moraćeš preksjutra na konferenciju u centralnu upravu. Molim te, pripremi podatke za idući tro-mjesečni plan. Gdje smijem da pošaljem onog planera — zapetljave, pa šta smo uradili!

Pođe Žika za podatke, ali se na vratima zamalo ne sudari sa knjigovodstvom.

— Druže Žiko, — pita on — kako da knjižimo one dispozicije za vunenu predu? Upravnik mi kaže: „Pitaj ti samo Žiku.“

Zapelo nešto s platnim spiskovima, i ko će da pronađe grešku ako ne Žika! Sta će, nema kadrova, tačnije rečeno, nema sposobljenih kadrova, i onda svuda — daj Žiku! Ako je za operativnu evidenciju — daj Žiku! Ako je za raspodjelu — daj Žiku! Ama, gdje god zapne — daj Žiku! Sta ćeš, ko više zna — više i pati.

Juri Žika na sve strane, ali svuda stiže. Da li je omršao ili postao vitkiji i elastičniji — ali se sjajno prilagodio ovaj žurbi i mnogostrukim zadacima. Pa ipak, nešto ublijedio, i ja ga pitam onako po sindikalnoj liniji:

— Šta je s tobom, druže Žiko?

— Eto — veli on — razmišljam o tehničko-higijenskoj zaštiti i brizi o ljudima.

— Ama, ne to, nego šta je tebi?

I jednoga lijepog dana — ne-ma Žike. U preduzeću panika. Po kancelarijama ne čuješ ništa drugo nego: „Gdje je Žika? Jesi li vidio Žiku? Kuda je otišao Žika? Bolesan Žika? Neće ni doći Žika? Šta ćemo bez Žike?“

A Žika „preležao“ grip na nogama, ali ispalio da to nije naj-pravilniji odnos prema gripu, pa se javile neke posljedice zbog kojih je Žika morao na jednomjesečni oporavak.

Upravniku najteže.

— Druže Mićo — kaže mi on — trebalo bi da se po sindikalnoj liniji malo više zainteresuješ za našu kadrovsku problematiku. Vidiš da ostadosmo bez kadrova — ode nam Žika.

Nije bilo drugog izlaza nego da zatražimo od centralne uprave „kadrove“ na poslu, bar dok izvršimo raspodjelu. Tamo su dugo odbijali — nemaju ni oni na pretek, uzimaju honorarne službenike što im rade poslije podne, i uopšte, batrgaju. A mi svedosno naše zahtjeve: neka nam pozajme trojicu-četvericu honorarnih pa da i mi bar batrgamo. I jedva ih nekako namolismos. Dadoše nam tri imena, onako obična, svakidašnja imena, i navedoše njihove adrese. Jovan Petrović — odličan stručnjak za evidenciju i statistiku; Milan Jovanović — majstor za knjigovodstvo; Petar Popović — rođeni planer. Pa da ih lijepo zamolimo...

Dadosmo personalcu da to učini što prije, ali već poslije desetak minuta on se vrati sav uzbudjen.

— Pa svi su oni zaposleni kod nas! — užviknu personalac. Imamo i Jovana Petrovića i Milana Jovanovića i Petra Popovića.

— Ama, ti si se to prevario — dočeka upravnik. — Imamo mi Jovana, Milana i Petrova, ali nemamo, brate stručnjaka. A to su neki opasni stručnjaci, čim rade honorarno u centralnoj upravi.

— Ama, oni su! — kleo se personalac. — Slažu se adrese, majke mi!

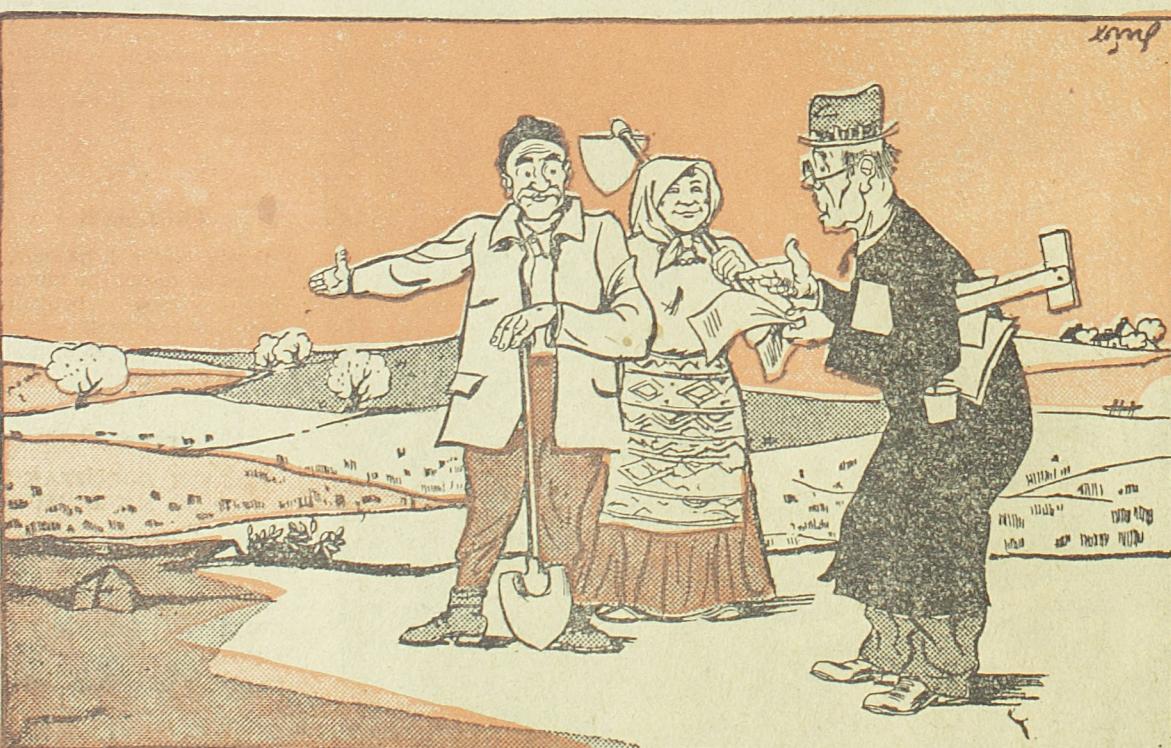
Na to upravnik kriknu:

— Zovi zlikovce!

Malo kasnije pojaviše se „zlikovci“, bojažljivi, spleteni, jedan nalik na drugoga, a svi zajedno Paveliću.

Preporučujem svim ljubiteljima kulturnog brijanja da se briju samo uz drndanje kakvog motora. Naročito je podesno za to dovesti se na traktori i ostaviti ga da radi za vrijeme dok se brije. Uspjeh ljeđno oprobao. — Momčilo Zlatković, traktorista MTS, Niš.

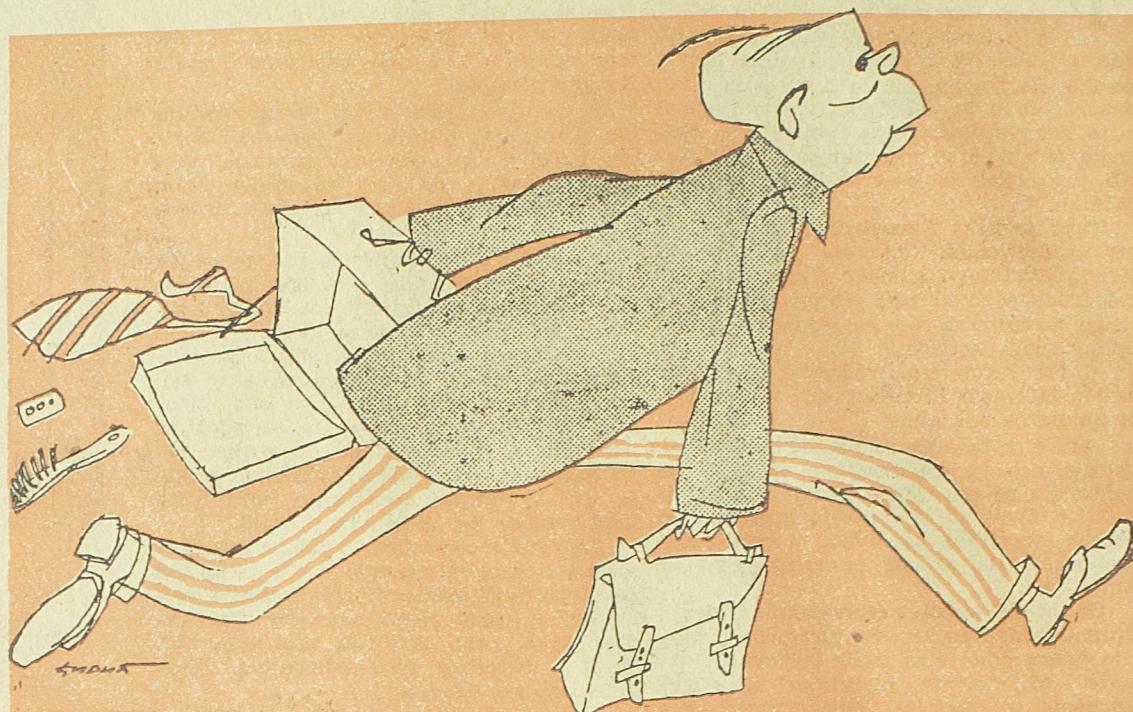
ČUDNA PRIRODNA POJAVA

—Kako je ovdje smjelo da nikne, kad to nije uvedeno u moju evidenciju?

Dodjoh, vidjeh, pobjegoh!

(Iskustvo iz Bogote)

Treba hitno donijeti zakon o antipanameričkoj djelatnosti.

AKO SMO BRAĆA, NISU NAM KESE SESTRE

Članovi tašnarske zadruge „Sloga“ u Beogradu složno su odlučili da svaki član i dalje zadruži ličnu svojinu nad mašinama unijetim u Zadružu. Pa pošto u ovoj „zadruzi“ postoji još uvijek privatna svojina sredstava za proizvodnju, a postoji i zadružna firma, znači da su vuci siti i ovce na broju. Samo bi trebalo da se ovim novatorima izade u susret, pa i zadružna pravila prilagode njihovoj majstoriji.

S. J. — M. S.

BIROKRATSKO VASKRSNUĆE

Blagajnik željezničke stanice u Smederevskoj Palanci nije čudotvorac, pa ipak je u stanju da vaskrsava mrtve, jer je internatu Industrijske škole u svome mjestu uputio nalog za naplatu 1 kune, upotrebiši pritom formular bivše N.D.H. iz 1943. godine. Uprava internata, međutim, riješila je da ne plati dug, pa makar je ovaj blagajnik tužio Paveliću.

BIBLISKA EVIDENCIJA

U beogradskom preduzeću „Centropromet“, prema pisanju naše štampe česta je pojava da se ne zna šta je od izvezene robe naplaćeno, a šta opet nije. I tako se promet obavlja u duhu onoga bibliskog: da ne zna ljevica šta daje desnica.

Mali oglasi

Stupio bih u službu za nabiranje puteva pošto mi je četvero godišnje ležanje u jarku već dosadilo. Ne tražim ništa osim jednu rudu i dobar par zaprege. — Betonski valjak na putu za Pirot.

PRED IZBORNI SAJAM

U Milanu je otvoren Proljećni sajam. Amerikanci izlaze svoje produkte: de Gasperija, razne kardinalne, neofaštiste i sličnu robu.

Posjetioc, međutim, odbijaju da kupuju ove articile, navodeći da su to samo mustre bez vrijednosti.

„Fluctuat nec mergitur...“

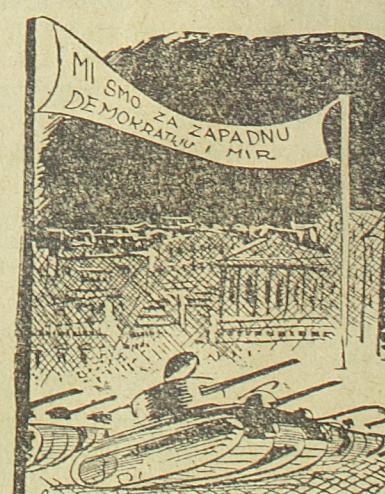
„Nek se ljlja, samo da ne potone...“

(„France nouvelle“, Pariz)

SINE KVA NON

Kardinali začas stvore „molitvenik za izbore“, — al' za njegov put do neba i pendreka mnogo treba.

SMOTRA DE GASPERIEVOG PREDIZBORNOG APARATA

Preporučujem svim ljubiteljima kulturnog brijanja da se briju samo uz drndanje kakvog motora. Naročito je podesno za to dovesti se na traktori i ostaviti ga da radi za vrijeme dok se brije. Uspjeh ljeđno oprobao. — Momčilo Zlatković, traktorista MTS, Niš.

Obavještavam sve učesnike alfabetskog tečaja da zasad nemam namjeru da koljem nijednu svinju, te se tečaj može bez prekida održavati. — Dragomir Đivnić, učitelj, Krepoljin, Srez homoljski.